

derved, at, uagtet Forsvarskommissionens Forslag om Artilleriets Ordning gik ud paa at forlægge en Del, om end kun end mindre Del, af Artilleriet til hinfedes Store-Vælt, er det i Virkeligheden ikke blevet gennemført, da det hele Artilleri endnu den Dag i Dag er samlet i Kjøbenhavn. Man gik i det Hele taget i 1866 overveiede ud fra den Forudsætning, at Hæren vilde blive samlet ved Landgrændsen, og at Kampen hovedsagelig vilde blive ført der. Man tænkte den Gang saaledes paa Sjællands Forsvar, at man endog i Forsvarskommissionens Behandling gav Anvisning paa Anvendelse af Forstærkningsbatailloner til Sjællands Forsvar mod mulige Landgangsforfølg. Dette vidner forøvrigt ogsaa om, hvilken Betydning Forsvarskommissionen tillagde Organisationen af Forstærkningsafdelingerne. Flertallet har imidlertid maattet erkende, at den hele Tanke om Landets afgjorte Deling i 2 Armeeforspandsdistrikter maatte være Gjenstand for nogen Modifikation, og det i samme Grad, som man maatte erkende Sandsynligheden af, at et Forsvar maa blive koncentreret paa Sjælland, medens man heller ikke kan se bort fra den Mulighed, der ogsaa er for, at et Forsvar kan blive ført ved Landgrændsen, eller fra Muligheden af, at Forsvaret endog imod Krigsbestyrelsens Villie kunde blive delt saaledes, at et selvstændigt Korps maatte komme til at operere paa hver Side af Store-Vælt. Det er denne Tanke, som har ledet Flertallet til at foreslå en Inddeling af Hæren, som ikke i Hovedtrækkene afviker sig særdeles væsentligt fra det af Regjeringen foreslaaede, undtagen paa eet Punkt. Flertallet foreslaar nemlig en Inddeling i 2 Divisioner, medens Afdelingernes Antal foreslaas saaledes fastsat, at der foruden de Afdelinger, som vilde blive nødvendige til Organisationen af de 2 Divisioner, vil kunne blive nogle overkomplette Afdelinger tilovers, hvis Opgave man kunde tænke sig at være at lede det lokale Forsvar paa Halvøen, idet man ikke har kunnet og ikke har villet gaa saa vidt som til, hvad man maa antage, der ligger til Grund for Regjeringens Forslag, nemlig Bestræbelsen for absolut at sammendræge og overføre det hele Forsvar til Sjælland. Man fastholder fra Flertallets Standpunkt den absolute Fordring om, at Halvøen i intet Tilfælde bør være fuldstændig blottet for Forsvar, medens man indrømmer, at Hovedvægten af Forsvaret med Sandsynlighed vil komme til at falde paa Sjælland. En Division vil efter Flertallets Forslag herefter komme til at bestaa af følgende Afdelinger. For det Første en Brigade Fodfolk, der inddeles i 2 Regimenter, hvert Regiment paa 2 Batailloner. Naar Bataillonens Styrke anslaaes til 1,000 Mand, hvorved man støtter sig saa vel paa Forsvarskommissionens Forslag i sin Tid som ogsaa paa det, der nu er foreslaaet af Regjeringen, vil Brigaden udgjøre ialt 9,000 Mand Fodfolk. Dertil kommer et Regiment Artilleri med en

Styrke af 24 Kanoner og med en Besætning af c. 550 Artillerister, samt desuden et Regiment Rytteri, bestaaende af 4 Eskadroner, hver Eskadron paa 150 Mand, altsaa ialt 600 Mand. Endelig føies dertil et Pionerkompagni, og desuden er der af Flertallet foreslaaet et Mitrailleurbatteri, hvis Anstæffelse i de senere Aar har været paatænkt. Ialt vil Divisionen, naar dertil knyttes det nødvendige Administrationspersonale osv., komme til at udgjøre en Styrke paa omtrent 11,000 Mand. Foruden disse 2 Divisioner vil der blive tilbage en Styrke af 1 Regiment Fodfolk, 1 Regiment Rytteri og 1 Artilleri-Batteri. Denne Styrke tænker man sig i hvert Fald knyttet til Forsvaret af Sylland, og af den Grund har man ønsket, at denne Afdelings Antal og Styrke var saaledes, at der kunde blive Noget tilovers af hver af de 3 Hovedvædenarter for at lede det lokale Forsvar, medens man ved Siden deraf gaar ud fra, at man i Forstærkningsafdelingerne vil have en Styrke, som med særdeles Fordel vil kunne anvendes, naar man har nogle bedre organiserede Tropper, der skulde danne Kjerne i et saadant Forsvar. Den hele Styrke af Fodfolket er for Liden 16,000 Mand Linietropper, 8,000 Mand i Reservebataillonerne og 8,000 Forstærkningsmandskab; det udgjør i Alt 32,000 Mand Fodfolk. Efter Flertallets Forslag vil der blive 21,000 Mand Liniefodfolk, 11,000 stærkere organiseret Forstærkningsmandskab eller Landbeværn og dertil endnu en Reserve af 10,000 Mand Forstærkningsmandskab, der senere vil kunne blive indoptaget i Forstærkningsafdelingerne. Jeg maa ogsaa minde om, at der, foruden de 21,000 Mand Linieemandskab, er gjort Regning paa et ikke ubetydeligt Antal Erstatningsmandskab, som skal afgives til Depotterne og anvendes til at udfylde Linieafdelingerne. Der kan være nogen Tvivl om, hvor stor en Styrke man bør påregne til et saadant Erstatningsmandskab; men bliver man staaende ved det Antal, der af Forsvarskommissionen i sin Tid var tilraadet, nemlig en Styrke af 20 a 30 pCt. af Liniestyrken, vil en Aargang Erstatningsmandskab omtrent kunne blive tilstrækkelig, idet et Antal af 25 pCt. af Liniestyrken vil være en Aargang, dersom den fulde Krigsstyrke tænkes tilveiebragt af 4 Aargange. Det er herpaa, Flertallets Forslag hviler, naar man har foreslaaet en Ejenesetid i Linien af i Alt 6 Aar. Man maa nemlig gjøre Regning paa, at den første Aargang ikke vil kunne anvendes, da det første Aars Mandskab dels ikke er indkaldt, dels endnu gjør Tjeneste som Rekruter; men naar en Aargang saaledes gaar bort, vil der være 4 Aargange til Udfylning af Krigsstyrke og altsaa en Aargang til Erstatningsmandskab. Dersom man imidlertid skulde finde, at det var et for lille Antal Depotmandskab, man saaledes gjør Regning paa, vil dette vel kunne blive Gjenstand for nærmere Forhandling i Udvalget. Jeg glemt at nævne endnu et Punkt med Hensyn til Fodfolket.